

РЕШЕНИЕ

№ 40534

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 21.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **5510** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Т. В. В., подадена чрез адв. Г., против отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо/решение с изх. № KA121-SCH-284-9/18.03.2026 г. на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси (ЦРЧР), в частта по т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 9 и т. 10 от заявление с вх. № KA121-SCH-284-8/13.03.2026 г. по Закона за достъп до обществена информация.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт като постановен при неспазване на установената форма, в противоречие с материалния закон и с целта му. В тази връзка сочи, че по същество липсва индивидуализирана преценка по всеки отделен пункт от заявлението. Органът е използвал общи и бланкетни формулировки, без да обсъди естеството на всеки поискан документ, неговото съдържание, възможността за частичен достъп и причините, поради които достъпът се отказва изцяло. Счита, че търсената информация има самостоятелно значение и е пряко свързана с възможността гражданите да си съставят мнение за дейността на ЦРЧР. Самото позоваване на Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR) и на качеството на ЦРЧР като „обработващ лични данни“ не представлява самостоятелно основание за отказ по ЗДОИ. Законът изисква конкретна преценка дали е възможно предоставяне след заличаване на личните данни, а не автоматичен пълен отказ. Твърди, че исканата информация е от съществено обществено значение именно защото засяга прозрачността, предвидимостта и законосъобразността на процедура, извършена в рамките на проект, финансиран по програма „Еразъм+“.

Иска се частичният отказ да бъде отменен и да се задължи изпълнителният директор на ЦРЧР да предостави достъп до поисканата информация в предпочетената форма. Претендират се направените по делото съдебни разноси.

В съдебно заседание жалбоподателката Т. В. В. се представлява от адв. Ю. Г., която поддържа жалбата. Представя и писмена защита.

Ответникът – изпълнителният директор на ЦРЧР, чрез адв.Е. Г., в съдебно заседание и в представена писмена защита, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Счита, че липсват кумулативните предпоставки на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ за определяне на дадена информация като обществена, тъй като документите по т. 2 (кореспонденция), т. 3 и т. 4 (документи и методика по критерия „наложени санкции“), т. 5 и т. 6 (критерии, инструкции, уточнения по подбора) са създадени и се съхраняват от 122. ОУ „Н. Л.“, а не от ЦРЧР. Посочва, че дори със заличаване на имената на третите лица ЦРЧР би нарушил Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото заличаването на имената, без заличаване на самите резултати и отделни точки по критерии, не би премахнало възможността за идентификация на субектите на личните данни, което е основание за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Счита, че вътрешните бележки, преписка и съгласувания по т. 8, т. 9 и т. 10 представляват типична подготвителна служебна информация без самостоятелно значение по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. Посочва също, че защитаваният интерес е строго личен, свързан единствено с недоволство от резултата от подбора, поради което ограничението по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ не било преодоляно. Излага доводи, че формулировките в т. 8, т. 9 и т. 10 представляват по същество питання, които изискват от органа да прегледа отново цялата преписка по вече приключилата проверка, да извлече и обобщи отделни факти от нея, да формулира нов, несъществуващ до момента писмен отговор по зададени от заявителката въпроси. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № КА121-SCH-284-8/13.03.2026 г. до изпълнителния директор на ЦРЧР жалбоподателката Т. В. е поискала да ѝ бъде предоставен достъп по реда на ЗДОИ до конкретна информация във връзка с подадена от нея жалба и извършената проверка на процедурата по подбор на ученици за участие в мобилност по Проект 2025-1-BG01-KA121-SCH-000328129, а именно:

- „1. Копие на пълния доклад, становище или друг краен документ на проверяващия екип, въз основа на който е изготвен отговорът на ЦРЧР по моята жалба.
2. Копие на всички протоколи, докладни записки, вътрешни становища, резолюции и други документи, създадени в хода по проверката по жалбата.
3. Копие на цялата кореспонденция между ЦРЧР и 122. ОУ „Н. Л.“, изискана или получена във връзка с проверката по жалбата, включително писма, електронни съобщения, придружителни писма и изпратени становища.
4. Копие от документите, въз основа на които ЦРЧР е приел, че при критерия „Ученикът няма наложени санкции“ е допустимо да се отчитат и „забележки“ в електронната система „Школо“, ако такива документи съществуват.
5. Копие от методиката, скалата или вътрешните правила за оценяване, ако такива са били представени пред ЦРЧР или са били събрани в хода на проверката, включително методиката за частично отнемане на точки по критерия „Ученикът няма наложени санкции“.
6. Копие от критериите за подбор и всички свързани с тях уточнения, инструкции, вътрешни правила или указания, с които ЦРЧР е разполагал или е събрал в хода на проверката.
7. Копие от указанията и препоръките, които според отговора на ЦРЧР са били отправени към

122. ОУ „Н. Л.“, както и документите, в които те са обективирани.

8. Информация дали в хода на проверката е била изисквана и преглеждана заповедта за назначаване на комисията, извършила класирането, и ако да – копие от нея.

9. Информация дали ЦРЧР е проверявал предварителното публикуване, съдържанието и непроменяемостта прилагане на критериите за подбор, както и документите, в които са отразени съответните констатации.

10. Информация дали ЦРЧР е проверявал съответствието между критериите за подбор и целите на конкретната мобилност по програма „Еразъм+“, включително дали са били анализирани релевантността и прозрачността на критериите във връзка с Регламент (ЕС) 2021/817 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 година, ако има създадени документи по този въпрос – моля за копия от тях.“

В заявлението е посочено, че в случай че информацията съдържа данни за трети лица, документите следва да бъдат предоставени със заличени данни. Заявителката е поискала информацията да ѝ бъде предоставена като електронни копия на документите, изпратени на електронна поща: [електронна поща].

С оспореното решение ЦРЧР предоставя достъп само по т. 1 и т. 7 от заявлението, а по т. 2, т. 3, т. 4, т. 8, т. 9 и т. 10 отказва достъп с общия мотив, че документите представляват „служебна информация, която не е обществено достъпна“. По т. 5 и т. 6 отказът е мотивиран с това, че документите съдържат лични данни, чийто администратор е 122. ОУ „Н. Л.“, а ЦРЧР се явявал обработващ на лични данни и поради това не можел да предостави тези документи.

Въз основа на изложеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред, и от лице, легитимирано да го направи в качеството му на неблагоприятно засегнат адресат. С оглед постановения отказ по по-голямата част от формулираните в заявлението пунктове, заинтересованото лице разполага с правен интерес от оспорването му по съдебен ред. По делото не са представени доказателства за датата на съобщаване на оспорения административен акт, което е в тежест за доказване на административния орган, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В предварителен порядък, за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. ЦРЧР е създаден като юридическо лице по чл. 60 от Закона за администрацията с ПМС № 128 от 25.06.2007 г. и преустроен с ПМС № 277 от 06.12.2013 г. (с последващи изменения) като второстепенен разпоредител с бюджетни средства към министъра на образованието и науката. Съгласно Устройствения правилник ЦРЧР е юридическо лице на бюджетна издръжка, изпълняващо функциите на Национална агенция по програма „Еразъм+“ и Европейски корпус за солидарност. В този смисъл изпълнителният директор на ЦРЧР притежава качеството на орган, задължен по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава трета от ЗДОИ.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е длъжен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи конкретното правно и фактическо основание за отказа по този закон. Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето представлява съществено нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай в оспорения административен акт липсва посочване на надлежното правно основание за постановяването му. Не е посочена конкретна хипотеза по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация, нито някое от основанията по чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ. Самото общо позоваване на „служебна информация“ е незаконосъобразно, тъй като чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ прогласява принципа на свободен достъп до служебната обществена информация, а ограниченията по ал. 2 са изключения и изискват строга и конкретна обосновка. Липсват и мотиви относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, което съставлява самостоятелно основание за отмяна, тъй като ограничава правото на защита на адресата и възпрепятства съдебния контрол за законосъобразност. Недопустимо е фактическите и правните мотиви на акта да бъдат излагани за първи път в съдебно заседание или в писмената защита.

Заявителката изрично е заявила готовност и искане информацията да бъде предоставена със заличени лични данни на трети лица. По силата на чл. 37, ал. 2 и чл. 7, ал. 2 от ЗДОИ органът е императивно задължен да предостави частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Пълният отказ, без да е изследвана и мотивирана невъзможността за отделяне на защитените данни от останалото съдържание на документите, съставлява съществено нарушение на материалния закон.

По отношение на документите по т. 2, т. 3 и т. 4 от заявлението: искат се протоколи, вътрешни становища, резолюции, кореспонденция и документи относно тълкуването и прилагането на критерия за „санкции/забележки“. Ограничението по чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ изисква кумулативно информацията да е свързана с оперативната подготовка на актовете и да няма самостоятелно значение. След като проверката на ЦРЧР по жалбата е приключила и органът е излязъл с краен акт (предоставен по т. 1), констативните документи и приобщените доказателства придобиват самостоятелно значение, тъй като материализират осъществената контролна дейност на Националната агенция. Дори част от документите по т. 3 и т. 4 първоначално да са изходящи от 122. ОУ „Н. Л.“, щом са изискани и се намират в образуваната контролна преписка на ЦРЧР, те се намират в негово фактическо държане и органът дължи преценка за достъпа до тях по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

По отношение на методиката за оценяване, скалите за точкуване и критериите за подбор по т. 5 и т. 6 от заявлението: същите представляват общи правила за провеждане на състезателна процедура и като такива нямат характер на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR). Възражението на органа, че е само „обработващ лични данни“, а училището – „администратор“, е ирелевантно за задълженията му по ЗДОИ. Органът отговаря за достъпа до информацията, налична при него при упражняване на контролните му правомощия. Дори посочените документи да съдържат отделни лични данни на конкретни лица (ученици или оценители), органът е длъжен да извърши преценка за частично предоставяне по чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ чрез заличаване на идентифициращите данни, а не да постановява отказ за самите правила и критерии.

По отношение на исканията по т. 8, т. 9 и т. 10 от заявлението: неоснователно е възражението, че същите съставляват недопустими питання, изискващи създаване на нова информация. В съответствие с трайната съдебна практика заявителят може да формулира искането си и като въпроси, когато отговорите се съдържат в съществуващи документи или когато изрично се искат копия от съставени актове (заповед за назначаване на комисия, констативни протоколи за предварително публикуване на критериите и проверка за съответствие с Регламент (ЕС) 2021/817). Органът не дължи изготвяне на нов нарочен писмен отговор или анализ, ако такъв не е бил съставен, но е длъжен да провери наличността на исканите съществуващи документи в

преписката и да се произнесе по предоставянето им или изрично да констатира тяхната липса по реда на чл. 32 или чл. 33 от ЗДОИ.

По изложените съображения оспореният отказ за достъп до обществена информация в частта по т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 9 и т. 10 следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за ново произнасяне на основание чл. 173, ал. 2 от АПК при спазване на изискванията за форма и мотивиране по всяка отделна точка. При новото произнасяне ответникът следва да съобрази и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. В тази връзка следва да се има предвид, че по силата на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти. Проектните дейности, съфинансирани по европейската програма „Еразъм+“ съгласно Регламент (ЕС) 2021/817, са обвързани с изисквания за публичност, равнопоставеност и обективност при подбора на участниците, поради което достъпът до информация относно начина, по който контролният орган проверява спазването на критериите за подбор, обслужва обществения интерес. Личният мотив на заявителката не дерогира обективно съществуващия обществен интерес от прозрачност и законосъобразност на процедурите.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателката. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Доказаните разноски на жалбоподателката са в размер общо на 505,11 евро, от които 5,11 евро държавна такса и 500 евро заплатено адвокатско възнаграждение за настоящото производство.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 31-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо/решение с изх. № КА121-SCH-284-9/18.03.2026 г. на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси, в частта по т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 9 и т. 10 от заявление с вх. № КА121-SCH-284-8/13.03.2026 г. от Т. В. В.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси за ново произнасяне по заявлението на Т. В. В. с вх. № КА121-SCH-284-8/13.03.2026 г. в частта по т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 9 и т. 10, при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Център за развитие на човешките ресурси, БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на Т. В. В., с ЕГН-[ЕГН], сумата в размер на 505,11 евро (петстотин и пет евро и 11 цента) разноски по делото. Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: